

ELŐFIZETÉS ÁRA:
 Egész évre 6 ft.
 Félévre 3 ft.
 Negyedévre 1 ft 50 kr.

Bérmontellen levelek csak ismert kerekítől fogadtatnak el.

Észlatok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyilatkozat minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DÍJA
 hivatalos hirdetéseknek;
 Minden szó után 1 kr.
 Azonfelül bolyog 30 kr.

Petítéknél nagyobb, avagy diszabattákkal vagy körzettel ellátott hirdetésekért természetük szerint minden négyzet centim. után 3 kr. számíttatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Rendőrségi mizériák S.-A.-Ujhelyben.

Az ember fizikai létének védelme céljából reászorult az állam támogatására, hogy elhárítsa azokat a veszedelmeket, melyek a lét biztonságát, fejlődését s annak legfőbb attributumát, vagyonát, a természettől és különösen az emberi gyarlóságoktól származóan fenyegetik.

Az állam e monopól-jogát a legalsó fokon átruházta az autonóm testületekre: a községekre, elvárva, hogy azok az életnek és vagyonnak tudnak és akarnak védelmet nyújtani, fejlődését biztosítani.

S.-A.-Ujhely nagyközség rendőri életében csak ritkán fordulnak elő a fizikai létet és vagyont kockáztató, a jogrendbe ütköző cselekmények. *Isten különös kegyelméből*; mert megdöbbenően szomorú a kép, ha e község rendőri mizériáiról lerántjuk a fátyolt,

Négy, mondd négy rendőr véd 14000 ember-életet és gyakorol 38 utca fölött felügyeletet. Éjjel és nappal egyaránt négy ember bölcs tapintatára van bízva, érélyes kezeibe letéteményezve legfőbb földi javunk: életünk, szeretteink és mindenünk, a miért élni jó. Rendőrségünk ugyanis egy rendőrtanácsosból, egy tollvivőből, egy őrmesterből, 2 tizedesből, 14 közrendőrből s 1 küldönc-rendőrből áll.

A rendőri iroda, melynek évi forgalma 3600—4000 iktatói szám, amely évenként átlag 600—800, a közbiztonságra vészthozó egyennek Beregszász, Gálszécs, Kassa, Munkács, Nagymihály, Szerencs és Ungvár felé, tehát hat irányban való eltoloncolásáról gondoskodik, mely a hadsereg, honvédség és népfelkelés nyilvántartásait kezelni, az

ujonc-összeírást foganatosítani, egyszóval az u. n. katonai ügyekből az alsó fokú közigazgatásra bízott és S.-A.-Ujhelyben igen számottevő ügyeket vezetni kötelek: állandóan öt egyént foglalkoztat és tart lekötve oly ügyekkel, melyek sem a közbizottsági, sem a bírósági rendszettel egyenes vonatkozásban nem állanak. A még rendelkezésre álló 12 rendőrközegből, ehez képest, csak $\frac{1}{3}$ vagyis négy teljesít őrszolgálatot, $\frac{1}{3}$ pihen, $\frac{1}{3}$ pedig elővezetéseknel, idézéseknél, toloncjárlatoknál, a vasuti állomásnál, a közbizottságnál stb. teljesít speciális szolgálatokat.

Mikor a kincses India a praktikus angol kezeibe került és helyreállott a jogrend, India császárnéja, az angol királynő, 10 ezred lovaskatonát vezérelt Indiába. Ez a 10 ezred huszár tartja fön ma is a rendet 300 millió ember között. Ha tehér elefántokat imádnánk, talán rendőrré sem volna szükség; de mert mi még alföldi, u. n. parasztváros sem vagyunk, hanem csak a szó szoros értelmében vett nagyközség, ahol nagyok az igények és kevés a pénz, a hol a hivásárokon bőven jelennek meg bizonyos vidékek (pl. Luka és Szolnocska) gyanus individuumai; mikor legió számra jelennek meg a szemtelen *u. n. munkaképes kéregelők*, hasztalan kiáltunk rendőrré: szavaink a pusztába kiáltónak szavai.

És hogy ki vagyunk téve imminens, nagyobb veszedelmeknek is: példa reá, hogy az elmúlt hónap folyamán egy hét alatt négy betörés s egy rablógyilkossági eset fordult elő.

Kenan, az ő Szibériáról irt művében, szivetrázóan eseteli a száműzöttek szomorú sorsát, a kaszamátákban eltöltött

keserű napokat. Ezek a kaszamáták paloták az ujhelyi rendőrség közigazgatási fog- és toloncházához képest. — Két, kritikán aluli, dohos, egészségtelen levegővel telített, szűk férőhely ez, a hol minden rothadt, ferges. Ezekben a zárkákban kell eltölteniük a szerencsétlen toloncoknak a napokat és éjjeleket, pedig van közöttük *sok ártatlan* is, míg a rendőrség védőszármái alatt és költségén a legközelebbi toloncjárlattal továbbíttatnak.

A rendőrségi laktanya egy 8 ágyra berendezett, szűk s azért közegészségi szempontból kifogásolható helyiség; a rendőrtanácsos hivatalos helyisége már botrányosan szűk, bűnesetek nyomozására s általában a rendőri ügyek ellátására pedig kiválóan alkalmatlan helyiség.

Azért közbizottságunk érdekében s a humanizmus szent nevében e helyről appellálunk a nagyközség képviselőinek nemes érzületére és kérjük: vegye kezeibe S.-A.-Ujhely elhanyagolt rendőrségi ügyét s a XX. század zenéjét képező többrendbeli kérdés helyett:

1. első sorban szaporítsa a rendőrség létszámát, fizetéseiket emelje föl és taníttassa ki;

2. a katonai ügyek ellátását a rendőrség kezeiből vegye ki és bizza azt az illetékes jegyzői karra. végül

3. a közigazgatási fog- és toloncház építésének s általában a rendőrségnek egy külön alkalmas helyiségben való elhelyezésének csak imént felmerült tervét juttassa gyors megoldásra.

Staut József.

TÁRCA.

Furfangos ész.

— Törvénytörési történet. —

A »Zemplén» számára írta: Szini Péter.

(Folytatás és vége.)

— De szóljon, hanem okosan! Lehet már vagy ötven éves ugy-e?

— Mindjárt csak! — bökött homlokához Fejszés és magában morogva kezdte kiszámítani életidejét. — Ugy van! Ez már pászol! Huszon-négy esztendő voltam, mikor Borist elvettem. Együtt éltünk tizennégy esztendőig, ez harmincnyolc, azután a második feleségemmel Gerics Julcsával esküdtem meg egy esztendő mulva, ez harminckilenc, de ezzel csak kilenc esztendőig éltem, az igaz hogy mindég is veszekedtünk, mert igen éles nyelvű fejtáncos volt. Ez hát kitenne negyvennyolc esztendőt, mert harminckilenc, meg oszt kilenc, az annyi Jéruzsálemben is. A harmadik feleségemet, Szükös Lidit, már két hónap mulva elvettem, mondom: ha az Isten veszi, hát én is veszem, mit céklázak ott holmi gyászolással. Való is a szegény embernek.

— Meddig motyog még ott? Mi lesz már?

— Ugy van, instálom! Jól tetszett feltenni az érvényt. Csakugyan ötven az ötven, mert Szükös Lidivel már két éve élek együtt, pedig bár ne élnék!

— Miféle vallásu? Utóvégre azt sem fogja tudni!

— Engedelmet kérek, már hogy is ne tudnám! Magyar vallásu vagyok, osztán punkum!

— Magyar vallás nem létezik. Ne beszéljen bolondot!

Nem-e? — csodálkozott Fejszés. — Hát akkor micsoda vallás vagyok hát én, meg nálunk az egész falu?

— Reformátusnak hívják azt, értse meg!

— Hát legyen ugy! Nekem mindegy! Egyformán kell a prócentot fizetni a papnak akar-hogy hívják!

— Nos? Térjen most a dologra! Mi baj volt azzal a Lajtós Mózsival?

— Nagy sorja van annak, instálom! Ha én azt mind elakarnám beszélni, — mennyi mindenem keresztül mentem azalatt az idő alatt, mióta Szükös Lidivel elmondtam a hütöt. Iszen Istenem ne legyenek, ha nem tudnék egy álló hétig beszélni egy folytában.

— Azt már tapasztaltam!... Még a gyujtogatásról szót se tett!

— No csak rendivel haladjunk, instálom! Hát tetszik tudni, ugy volt az, hogy mikor az apám meghött a mult esztendőben...

— Micsoda? — vágott közbe a vizsgálóbíró. — Már meg az apját emlegeti! A dologra térjen és ne citálgassa elő a bibliai szenteket.

— Hiszen könyörgöm, épen is hogy a dologra tértem, mert engedelmet kérek a kémény sorja csinálta az egész bajt!

— A kémény? Ilyent hallani? Mi mindent kerit még bele? No, csak beszéljen hát, de lehetőleg röviden.

— Maradt volt az apám után egy házam, akibe lakoztam már husz évekiglen minden baj nélkül. Hát egyszer a kéménye, aki pacsitból volt megcselékedve, csak egyet gondolt, oszt ugy leszaladt a háztetejéről a szomszédom udvarára, hogy a szegény szomszédot, aki épen az udvaron

görbekéselt valami szerszámát, ugy tarkón ütötte engedelmet kérek, hogy se té, se tova nem tudott menni, neki legyenek mondva. Hát a bíró oszt eljött, avval azt mondja, hogy csináltassam meg a kéményt, mert még bajt okozhatok valakinek vele, ily la! Én is osztán hajlottam a szóra, mert láttam, hogy Szlepák szomszéd is igen neheztem ram a kéménybeli indulat miatt, pedig hát Isten látja a lelken, én nem méltattam az udvarára.

— No ez megvan! Mi lett tovább? Még ebből semmit sem értek!

— Hat a' lett, hogy én elmentem Lajtós Mózsizhoz, aki akkoriban került elő az ezredtől, osztán jól értett a kőmives munkához. Felvállaltam vele az kőkémény felrakását a házam tetjére. O osztán hozzá is fogott és csinálgatta, de nagyon lassan haladt a dolog. Csodálkozni kezdtem magamban rajta, hogy ugyan mit akar azzal a kéménynyel, hát egyszer oszt megtudtam mindent. Szerkéné komámasszony tudtomra adta a históriát tisztára, egészen!

— Nos? Beszéljen hát tovább! Ne pihengessen, mint valami országgyűlési képviselő, mikor szónokol!

— Hát tetszik tudni, ravasz, tökéletlen az ember. Engem kivert a gonosz menyecske a mezőre, ő meg addig Lajtós Mózsival szerelmeskedett, oszt a kutya ügyelt a kéményre; azért nem haladt az felfelé!

— Mikor megtudtam az esetet, nagyon boszus lettem. Hászén nem azért fizetek én Lajtós Mózsinak, hogy a feleségem termetét ölelgesse, gondolom magamba. Azzal feltettem, hogy otthon maradok, míg a kémény el nem készül, Ugy is tettem, pedig ugyancsak vert kifelé a kigyószemű asszonyi állat. Nem szóltam semmit Lajtósnak, hanem mikor bevégezte a munkát, osztán a fize-

Vármegyei ügyek.

Vármegyénk főispánja, f. évi jan. hó 16-áról kelteve, a következő körlevelet intézte *Tokaj-Hegyalja* szőlőbirtokos közönségéhez: A filokszeri által elpusztított szőlők újratelepítésének kérdésében, mint azt több alkalommal kifejeztem, elfoglalt álláspontom az volt, hogy a szőlőbirtokosokat, addig míg emberi számítás szerint biztos irányt a szakértők javasolni nem képesek, ne biztassam és vérmes remények költése által eredménytelen befektetések megtételétől megóvjam. — Miután az eddig nyert tapasztalatra alapított szakvélemények az újratelepítést eredményeseknek tüntetik fel: meggyőződést szeretnék még az iránt is szerezni, hogy az amerikai alanyra oltott hegyaljai vesszőkről milyen minőségű borkok lettek eddig szűrve, és arról is, hogy a hegyaljai talajban ültetett csemege-szőlő és direkt termő amerikai vessző milyen bort ígér? — Az iránt kérem fel tehát a Címet, legyen szives nekem az amerikai alanyra oltott, — az oltásra használt alany nevének feltüntetésével, — továbbá a csemege-szőlő és amerikai direkt termő vesszőből szűrt boraiból a faj, az évek és a hely megjelölésével költségre csekély mennyiségű *mintát* küldeni. — Hazafias üdvözlétem nyilvánításával maradtam: *Molnár István*, főispán.

Kataszteri részletes fölmérés. A pénzügyi kir. miniszter, főispánunk ömeltősága közbenjárására, megengedte, illetve *S.-Patak* város elüljáráságra és az ottani közbirtokosság elnökségének kérésére elrendelte, hogy nevezett város határának kataszteri részletes fölmérése 1896-ban foganatosítsák, ezt megelőzőleg pedig a háromszögellési munkálatok már az 1895. év folyamán eszközöltessenek.

Hírek a nagyvilágból.

Erzsébet királynék öfelsége Afrika északi részét a kellemetlen időjárás miatt elhagyni kénytelenítettén, Európába, a Riviérára áthajózott s kíséretével együtt a „Cap-St.-Martin” szállóban vett lakást.

Albrecht főherceg egészségi állapotában ismét aggasztó fordulat következett be. Erői rohamosan hanyatlanak. Nehezen lélegzik és szívzorulásai vannak.

A Dupuy-kormány Franciaországban megbukott. Ezt a váratlan bukást nyomban követte a köztársasági elnök leköszönése. A válság megoldása nagy nehézséggel fog járni.

Casimir-Perier, a francia köztársaság elnöke, egészen váratlanul s mindenkinek legnagyobb meglepetésére az elnöki legfőbb méltóságról lemondott. Lemondását barátai előtt ezekkel a sokatmondó szavakkal okolta meg: „Nagy felelősség, kevés hatalom — megyek!” *Casimir-Perier* lemondása politikai körökben hallatlan izgalmat idézett elő. Az elnökválasztó nemzetgyűlés *Faure Félix*-t tette elnöké. Az új elnök a leköszönt *Dupuy*-minisztériumban tengerészeti miniszter volt. *Faure* 1841. január 30-án született s így most lesz 54 éves.

Liebreich, berlini egyetemi tanár, mint mondják, hathatós szert talált föl az emberi tüdőbetegségek ellen.

Az olasz sereg Afrikában, *Barattieri* tábornok hadvezérlete alatt, fényes és elhatározó győzelmet aratott a tigreiek hadteste fölött.

tést kérte tőlem, elkezdtem csodálkozni kegyetlenül.

— Micsoda? — mondom. — Miféle pénzt kérsz te? Hiszen kifizetett már a feleségem, a mint hallottam!

— No, a legény elrejtelte magát, osztán elkullogott nagy káromkodással. Én meg a Lidinek estem valami kezemügyébe jutott kötélrabbal, osztán úgy elláttam ütleggel, hogy tudom megemlegeti holta napjáig. De hát nem használt ez semmit! Lajtos Mózi nem jött többet az én házhoz, de elment a menyecske ő hozzá. Serkané komámasszony egyszer azt is elárulta, hogy a Lajtos boglaja alatt beszélgetnek együtt.

— Most már osztán magam is nagyon boszus lettem, engedelmet kérek. Ugyan ki is ne lenne boszus, mikor a felesége mással szerelmeskedik. Én mondom el vele a hűtőt, osztán mással élje világát. Hát a tekintetes ur elnézné behuny szemem, hogy a felesége más után járjon?

— Micsoda ostobaságot talál kend ki? — ugrott fel a vizsgálóbíró. — Mondja már azt a gyujtást! Miként cselekedte meg?

— Én? Hogy én cselekedtem volna? Kereken tagadom! Én nem gyujtottam!

— Hát ki az ördög?

— Azt már nem tudom: hogy esett, mint esett. Elég az hozzá, hogy Serkané komámasszony beszéde után rálestem a menyecskére. Elkerültem nagy titkosan a boglyához, hát láttam, hogy ott vagynak. Nagy mérgemben, mert nem volt nálam ütőeszköz, a pipámat kaptam ki a számból s azt vágtam a gunyoson vigyorgó asszony képes részéhez. Azután csendesen haza ballagtam, feltéve magamban, hogy többet be nem ereszttem házamba azt a szabad személynek valót.

Hírek az országból.

A Bánffy-kormány, mely a *Wekerle*-minisztérium örökébe lépett, tegnap mutatta be magát az országgyűlés mindkét hazának. Az országos új kormány tagjai: Miniszterelnök: Bánffy Dezső báró. — Öfelsége személye körüli miniszter: Jósika Samu báró. — Pénzügyminiszter: Lukács László. — Belügyminiszter: Perczel Dezső. — Igazságügyminiszter: Erdélyi Sándor. — Földmivelésügyi miniszter: Festetics Andor gróf. — Közoktatásügyi miniszter: Wlassich Gyula dr. — Honvédelmi miniszter: Fejérváry Géza báró. — Kereskedelemügyi miniszter: Dániel Ernő. Most történik először a magyar parlamentális életben, hogy minden kormányzati szakcsoportnak külön minisztere van és így a kormány *tíz* tagból áll.

Wekerle Sándor dr., volt miniszterelnökhöz Öfelsége meleghangú levelet intézett, melyben eddigi hivatalos állásaiban faradhatatlan buzgalommal és odaadással teljesített szolgálataiért *összinté köszönetét nyilvánította s egyszersmind változatlan kegyelméről biztosította.*

Wekerle Sándor f. hó 16-án bucsuzott el, mint volt pénzügyminiszter, a pénzügyminisztérium tisztikarától. Gyönyörű beszédéből ide citáljuk a következő részleteket: „Közel 25 esztendőnek emléke füz engem a pénzügyminisztérium tisztikarához. (Lelkes éljenzés); huszonöt esztendő, a mely kimeríti az élet javát, a mely magában rejti az ifju tettvágyát, a férfinak tetterejét; természetesen fogják azért találni, hogy fájó érzés fog el most, midőn a hosszú időszak záró pontjánál bucsut veszek önöktől; — de enyhíti fájdalmamat az a tudat, hogy én, ki mint szerény munkás résztvettem már az alapkövek lerakásánál, később vezére lehettem annak a nagy pénzügyi konszolidációnak, a mely Magyarország gazdasági állapotait megjavította; hogy megérhettem azt az időt, midőn a pénzügyi rendezést nem öncélnak kell tekintenünk, hanem *pénzügyi erőnköt a magyar kultúra, a magyar közgazdaság nagyobb arányú fejlesztésének szolgálatába kell bocsátanunk.* (Éljenzés). Azután kijelentvén, hogy ő ezután is nem egy külön célnak, nem egy vállalatnak, hanem mint egyszerű politikus a magyar közgazdaság összességének hasznára kívánja legjobb tevékenységét fordítani, így folytatta beszédét: „Sokszor eszembe jutott közpályámon egy benyomás, a melyet a régi klasszikus irodalom egyik termékeként olvasásakor még zsenge ifju koromban nyertem és a mely, ugyszólván, eltörölhetetlen nyegyet hagyott hátra lelkületemben: midőn Arisztidesről azt olvastam, hogy közkinccseket, hazájának minden kincsét kezelte és szegényen halt el (Élénk tetszés) ugy, hogy temetési költségei is alig kerültek ki, leányait pedig közköltésen kellett élelmezni és kihazasítani. — Boldog Görögország! Volt egy Arisztides és feljegyezte nevét a történelem. — Nyugodtan távozzon én innét, Gazdagabb az én hazám. Nem azért, mert kincsei vannak, hanem mert jól tudom, hogy sok, igen sok Arisztidest és Arisztides tisztá szellemét hagyom én itt hátra. (Lelkes éljenzés).

Perczel Dezső, belügyminiszter, tisztikara előtt a bemutatkozáskor mondott beszédében kiemelte, hogy az egyházi politikai törvények keresztülvitele és ilymódon a kedélyek kiengesztelése, ugyszintén

Hát egyszer csak kongatnak, verik félre a harangot. Tüzet ordít mindenki! Én is szaladok ki eszem nélkül, hát látom, hogy a Lajtos Mózi boglyája ég, a mék alatt az én menyeeskémekkel diskurálgatnak.

— Égett a pipa, mikor hozzá dobta feleségéhez?

— Hászen égett biz az! Ugy akartam, hogy hadd kapjon egy plezurt az ábrázatja.

— Akkor tiszta a dolog! . . . A gyujtogatást mégis maga követte el, mert a pipából kihullott tűz gyujtotta fel a boglyát!

— Mán hogy én lennék a hibás, kérem alásan? . . . Vót nekem eszembe felgyujtani a Lajtos boglyáját? Én csak a pipámat csaptam közéjük. Ők az okai az egész dolognak: miért állottak a boglya mellett?!

A vizsgálóbíró elének találta a kihallgatást, mert már épen déli tizenkettőt harangoztak a toronyban. Viszavezetteté fogságába a furfangos eszű atyáfit, ki még a folyosón is dörmögte:

— A kéményem letörik, feleségem elszerezik, oszt mégis én vagyok a hibás! Látott már ilyent az Isten?!

A furfangos ész azonban keveset használt Fejlesztés Mihálynak, mert gondatlanságból okozott gyujtogatásért elítélte a törvény egy évi börtönre.

Egy év mulva, hogy haza került otthonába, Szükös Lidi már másodmagával várta. Hogy hizelegjen neki, megmutatta az elven kis fiut és ravasz mosolygással mondá:

— No, nézze csak! Épen olyan, mint kend!

És Fejlesztés Mihály boldog lelki nyugalommal ringatja el a kis trónörökösöt, aki épen olyan, mint ő, a felesége szemével nézve.

a közigazgatás reformjának megoldása, még pedig az egész vonalon, sürgős szükségét képez.

A lelépett kormány tagjait, névszerint *Wekerle* Sándort, *Szilágyi* Dezsőt, *Lukács* Bélát, *Hieronymi* Károlyt, *Andrássy* Gyula grófot és *Eötvös* Lőránd bárót öfelsége f. hó 16-án bucsúkihallgatáson fogadta.

A kassai püspök, *Bukics* Zsigmond, karácsonyra terjedelmes pásztorlevelet küldött szét az ő felvidéki, részben nemzetiségek közt élő papjaihoz. Ez a pásztorlevél — írja Ujhelyben megjelenő t. laptársunk, az *Óráló* — mindenben különbözik a magyar főpapság által kiadott együttes pásztorlevélétől. Az együttes pásztorlevél az egyház nyelvén, röviden, kategorikusan szól a lelkesekhez, akiket minden törvényes fegyver, mód és eszköz használatával küzdelemre, a megalkotott egyházi politikai törvények megszüntetésének követelésére szólít föl. A nagyrészt tót ajku kassai egyházmegye püspöke azonban a felvidéki tótok közt élő papjaihoz, mint mindig, most is az állam nyelvén, magyarul intézi az ő, megnyugvásra és békére intő szövegét. Amíg az együttes pásztorlevél törvényes fegyvereket emlit: addig a kassai püspök a szeretetről és szelidségről tanit s azt teszi papjai elsődrendű kötelességévé, hogy *ne harcoljanak, hanem, a Mester szentséges életének követésével, oktassák hiveiket arra, hogy a polgári kötelesség mindenkoron kérjék ki az egyház áldását.* Az így föltámadó buzgalom, az így növekvő katolikus érzelmek s a hithűségben való megerősödés az a jó, amely a sérelmekből, a rosszból csirázik ki. Az egész pásztorlevelet végigvonul a szelidség, jószág melegsége s az egyház iránt tartozó kötelességek mellé mindenütt oda van állítva az a kötelesség is, melylyel a hazának is tartozik a magyar papság. A legfőbb ok, amiért a kassai püspök nem az együttes körlevelet adta ki, hanem külön pásztorlevelet küldött papjaihoz, az a meggyőződés, hogy a *szentesített törvények ellen való harc veszedelembé döntené a hazát.*

[Kun Kocsárd gróf] az erdélyi magyar közmívelődési egyesületnek bőkezű pártfogója, aki egy negyedmilliót érő vagyonát még életében az előbb nevezett kultur-egyesületnek oda ajándékozta és azonfölül temérdekelt áldozott a hazai tudományosság fejlesztésére s fölvirágztatására, életének 93. évében, Szászvároson, ez évi jan. hó 12-én elhunyt. Fajának szeretete annyira előtérben állt nála minden más irány és ösztön felett, mint *Szechenyi* István grófon kívül talán senkinél másnál. Öntudatos terv szerint és teljes erejének felhasználásával törekedett arra, hogy a magyarságnak javára szolgálhasson. Áldás emlékezetére!

† **Földváry Mihály**, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunvármegyének népszerű alispánja, ki az 1848/49-iki szabadságharcban is nevezetes szerepet vitt s mind haláláig tántoríthatatlan hive volt a szabadelvű nemzeti haladás ügyének, — Budapestben, ez évi jan. hó 12-én jobblétre szenderült. — Földváry Mihálylyal a régi vármegyei önkormányzati szervezetnek egyik erős oszlopa dőlt ki. Nyugodjék békével!

A százezredik puska. A magyar fegyvergyár a nemrég elkészült százezredik fegyvert felajánlotta öfelségének. A király a magyar fegyvergyár százezredik fegyverét szivesen és különös örömmel fogadta és legmelegebb köszönetét fejezte ki az ajándékért.

A Duna jege Pozsonynál megindult s pár nap óta erősen zajlik. Ha az enyhe idő így tart, a Dunán hamarosan újra megkezdődik a hajóközlekedés.

Levelezés.

T. Szerkesztő ur!

A *Zemlén* legközelebbi (2-ik) számában az ujhelyi apáca-iskola fanatikus vezetőiről s tanítómódjáról írván, a jegyzetben a közönség nevében 3 kérdést tetszik intézni a leányiskola igazgató-ságához; — s a 3-ik kérdés így hangzik: „igaz-e, hogy *mig Sachs* Jankóról, a német irodalomtörténetnek erről a Hazafi Veray Jánosáról, német nyelven dicsériádat zengedeznek, addig *Vörösmarty* Mihályról mit sem szólnak?” Én, szerkesztő ur becses engedelmevel, e kérdésnek két pontjához kérdőjelt vagyok bátor illeszteni;*) az egyik kérdőjelt ahhoz az állításhoz, mely *Sachs* Jánost H. Veray Jánossal azonosítja, a másikat ahhoz az adathoz, mely szerint *Sachs* Jánosról az ujhelyi apáca-iskolában dicsériádat zengedeztek.

Hans Sachs, 16-ik századbéli népies költő, u. n. *mesterdalnok* a legtávolabbról sem hasonlítható össze H. Veray Jánossal. Utóbbi senki az országban nem veszi komolyan, műveiben semmi poézis nincs, a legprózaibb dolgok vannak, minden benső erő, mélyebb érzés nélkül rimes (olykor kinrimes) sorokba, — de a melyekben a ritmusznak, cezurának halvány nyomaival is alig találkozunk — összefoglalva; ellenben *Hans Sachs* a költészet több ágában igazán érdemes,

*) Méltóztassék akár hányat. Szerk.

tiszteletreméltó alakja a német irodalomtörténetnek. Ő valódi költő volt, a mint azt Goethe is elismerte, ki egy költeményében teljes elismeréssel szól róla. Heinrich Gusztáv „Németirodalom történetében“ következőleg nyilatkozik róla: „Sachs a XVI. század leggazdagabb költője, valódi költő, kit csupán korának fejletlen ízlése és saját tanulatlansága nem engedtek classikus íróvá lenni. Századának egyetlen írója sem vetekedhet vele a földolgozott tárgyak mennyiségében és sokoldalúságában, az alakok változatosságában, erkölcsi világnézetének mélységében, humorának igazságában s szeretetreméltóságában Sachs kiváló elbeszélő tehetség. (II-ik kötet, 326 l.). — En hát azt tartom, hogy Sachson serelem esett a H. Verayval való összehasonlítás által s ez igazságtalanságot óhajtottam első sorban felszólalással helyreigazítani.

De másfelől nem hi-zem, hogy az újhelyi apáca-iskola tanítói csakugyan türelmetlen és túlzó katolikusok,**) hogy H. Sachst erősen dicsérték volna növendékeik előtt. Hi-zen Sachs egyike volt a reformáció legbürgöbb előharcosainak, ki Luthert 1523-ban egy gyönyörű költeményben üdvözölte (Die Wittenbergisch Nachtigall) s 1524-ben a biblia minden részében való bámulatos jártasságról tanuskodó, kitűnő Párbeszédekben erélyesen és okosan védelmezte, mi által a katolikusok legteljesebb haragját vonta magára. Erősen protestáns voltát mi sem mutatja jobban, mint hogy születésének 400 éves fordulójakor, 1894. nov. 5-én a német prot. egyházi lapok meleg visszaemlékezéseket közöltek róla. Vagy nem dicsérték tehát őt az újhelyi apáca-iskola tanítói, vagy ha dicsérték, akkor nem oly elfogultak, mint a jelzett cikk említi; — de természetesen, ez utóbbi esetben sem helyesítható az, ha ez magyar költőink mellőzésével történik.

Mély tisztelettel maradtam***)
a Szerkesztő urnak

Egy munkatársra.

Nyílt levél a szerkesztőhöz.

— Bünös irányzat. —

Tek. Szerkesztő ur!

Kérem egész tisztelettel, legyen szives a következő cikket szó szerint, minden censura nélkül becses lapjába fölvenni.

Folyó évi január hó 13-án megjelent hivatalos »Zemplén« hasábjain nyilvánosságra hozatott, hogy Zemplén-vármegye főispánja a közigazgatási bizottságnak f. hó 7-én tartott ülésben, midőn Eötvös Lőránd br. vallás és közoktatásügyi miniszter urnak egy leirata fölolvastatott, melyben tudatja a közigazgatási bizottsággal, hogy S.-A.-Újhelyben állami felsőbb leányiskolát, — Beregszász, Lócse, M.-Sziget és Kassa községe miatt, — nem hajlandó létesíteni, ahol ilyen leányiskolák már vannak, öméltsága a főispán ur, buzdítva a közíg. bizottságot egy Újhelyben létesítendő felsőbb leányiskola keresztül vitelére, akképen nyilatkozott, hogy ne adja fel a bizottság az állami felsőbb leányiskola létesítése érdekében elfoglalt álláspontját, mert, ugymond öméltsága, az a szolgálát, a mit ma serdültebb leánygyermekaink oktatása és kiképzése körül S. A. Újhelyben. az apácáknak ugynevezett felsőbb leányiskolája teljesít, egyáltalában nem felel meg a hozzá kötött várakozásnak. — „Rombolás, nem nevelés az, a mit ez az iskola mivel. — Valóban megbotránkozott, bünös irányzat az, amit ott ez az iskola falain belül lábra kapott“.

»Erre Szerkerák Kálmán esperes-lelkész, bizottsági tag, tisztelettel kérdi öméltságotól, hogy a bünös irányzat alatt mit értett? Fölvilágosítást kér. — Öméltsága a főispán ur egyszerűen megjegyezte, hogy ebben a tárgyban vitát provokálni nem akar, és más ügyre térítette a tanácskozás menetét.

Hat polemiába én sem akarok bocsájtkozni,

*) Ezt mi távolról sem említettük. Szerk.

**) Nem különben, vagyis mély tisztelettel jegyezzük meg, hogy én nem fogadtam prókátort a szóban lévő perben. Mint a német irodalom történetének tudós tanárát igazságérzete és a hagyományos kegyelet, amit jó Hans Sachs emléke iránt őriz, kénytettek őnt e perbeszéd elmondására. Hát igen tisztelt tanár ur, hogy istenben boldogult Hans Sachs-ban a suszter-májszter kézügyes-ége, vagy a lant pengetése volt-e az istenibb hivatás; az még ma is nyílt kérdés; álljon be a vitaközök sorába és segítsen a kérdést eldönteni akár jobbra, akár balra, az nekünk egészen irreleváns. A mi alázatos véleményünk erről a »Majster-Dichter«-ről dacára annak, hogy a Heinrich öreg ágyújával lövegek, volt is marad is: hogy első sorban áll felettünk a magyar kultúra az ő fényes egével és csak azután következik az idegen égalj az ő összes, első-tized-század-éred stb. rendű csillagaival, amelyek sorában ott pislákol jó Hans Sachs is az ő népének, mely tisztelő bámulattal tekinthet feléje és ne is fordítsa el róla tekintetét, ha neki úgy tetszik. Ez a mi sovénizmusunk a magyar nemzeti kultúra dolgában, mely valamint eddig megóvott, ezentul is meg fog óvni bennünket attól, hogy afféle germanomániával, mint, a ránk citált Heinrich is teszi, Hans Sachst igaz, való értékén tulbecsöljük. — Ilyen felfogással, engedjen nekünk, igen tisztelt s tudós tanár ur, ha Sachs Jan-kót, kinek ellenünk, magyarok ellen, még egy »megróvási kalandja« is van, (hiszen én ezt tudja s a halottakkal mi nem perelünk) Hazai Veray János igrice él nem helyeztük és nem is helyezzük. — Egyébiránt Hans Sachs nyugodjék békében és foltozza tovább háborítatlanul koturnus irhával a germán és bocsorokot a másvilágon. Szerk.

de annyit kijelentek, hogy ezen lakonikus visszautasítása a kért felvilágosításnak öméltsága részéről. annál meglepőbb az olvasóra nézve, ha tekintetbe veszi azon kedvezőtlen körülményt, hogy az ily súlyos váddal illetett intézetnek, mely nincs abban a helyzetben, hogy ott, hol ellene vád emeltek, magát azonnal megvéddesse, legalább mód és alkalom nyujtassék arra nézve, és hogy tisztába jöjjön az iránt, hogy mi ellen kell magát legalább utólagosan megvédenie. — Ezt kívánja mindenkitől, ezt diktálja mindenkinek egy jó indulatu józan ítélet, mint az igazságos érület. Ezt megengedi a jog és a törvény. Hogy honnét vette a főispán ur adatait?

Mi indította öméltságot, mint jó katolikust, a tanítás és nevelésügy terén, vallásos, hazafias szellemben, nagy áldozatkészséggel és teljes odaadással, a szülőknek teljes megelégedésére. buzgen működő apácák vezetése alatt levő leánynevelő intézetnek kiméletlen megtámadására? Az a kényszerített és adott válaszból nem érthető.

Személyesen nem győződhettem meg öméltsága az állítólagos, megbotránkozott, bünös irányzatról, mert az állítólag, modern követelményeknek meg nem felelő, romboló leánynevelő intézet magas látogatásával nem szerencsételtette.

A szülők érdekében, a szükséges információkat megelőzőleg nem kereste ott öméltsága, ahol azokat megtalálhatta volna, és csak is, a »Zemplén« beismerése szerint, a közönség köréből kiszivárgott mende-monda hírekből, — vagy az intézet ellen üldözési mániától duhongó ellenségei és roszkaratu besugó informálhatták öméltságot akképen, hogy »akarva, vagy nem akarva«, ezek alapján, tört pálcát azon intézet fölött, melybe a szülők teljes megnyugvásukra és megelégedésükre adják be gyermekeiket nevelés és tanítás végett, és senki által sem akadályoztatnak, hogy más intézetben neveltessek azokat.

A kir. tanfelügyelő ur, mint szakértő férfiú, hivatásánál fogva, iskola látogatása alkalmával, a szorgalmi naplóba saját keze aláírásával teljes megelégedését többször bejegyezte és ezzel megdöntötte mindazon állítólagos, hamis vádakot, melyek városunkban keringnek.

A tek. szerkesztő ur csillag alatt megjegyzi, hogy erre vonatkozólag ő sem akar vitát provokálni. — Azonban egész jó indulattal az apácák vezetésére bizott leányiskola reputatiója érdekében, hogy az úgy a nyilvánosság előtt megnyugtató módon tisztáztassék, nem ugyan saját, hanem a közönség köréből következő nyílt kérdésekre kér felvilágosítást az intézet igazgatóságától.

Hírlik hát mi igaz a dologból, hogy:

1. az egyházközlönyben a törvényjavaslatok tárgyalása alkalmából, az iskolába járó leányokat, avval az intencióval, hogy a javaslatokból törvény ne legyen, napközben és az iskolában imádkoztatták? vagyis a t. nővérek a helyett, hogy hivatásuk és fogadalmuk szerint kizárólag tanítással foglalkozni, ráadásul még politizálnak is?

2. amikor a törvényjavaslatból még is törvény lett, igaz-e, hogy a világ történelmében a 30 éves háború kérdésére nyíltan kijelentett, olyan magyarázattal fejtegettetett az apácák iskolájában, a mi nemcsak a köztársadalom, de az állam békéje szempontjából sem hagyható figyelmen kívül?

3. igaz-e, hogy a mag. Sachs Jankórol, a német irodalomtörténetnek erről a Hazai Veray Jánosról, német nyelven dicsériadákat zengedeznek, addig Vörösmarty Mihályról a magyar nemzeti fölébredés korszakának erről a hatalmas költőjéről ugyszólván semmi mondanivalója sincs az iskolának?

Ezen, a »Zemplén« szerint, a közönség köréből átalvett és a szerkesztő ur által felvetett nyílt kérdésekre az igazság érdekében, a közönség megnyugvasára szolgáló tárgyilagossá válasszom, melyre provokáltam, a következők:

Mintyre a tek. szerkesztő ur csak mende-mondákra, a közönség köréből vett hírekre szoritkozik, első pillanatra nem tartottam érdemesnek, hogy azokra választ kockáztassak. — Azonban azon latin közmondás szerint: »qui tacet, consentire videtur«, nem hallgathatok és az első pontra azon felvilágosítással szolgálhatok, hogy igenis az intézetbe járó kath. gyermekek minden szent mise után imádkozni szoktak az egyház elleneinek megaláztatása és a bünösök megtéréséért, mert az az egyház feje, a róm. pápa által élővön irva és elrendelve, és a ki templomba jár, az tudni fogja, hogy ugyanazon ima minden kath. templomban egyenlően imádkoztatik, következésképen azt az imádságot a szent mise után a zárdai kápolnában is kötelesek a jelenlévők elvégezni. Ezen kívül sem napközben, sem az iskolában nem imádkoztak az egyházközlönyi javaslatok megbukásáért, amint azt tévesen a városban elhíresztelték, — Ugyanazt mondhatom teljes hitelességgel, hogy a zárdában a t. nővérek egyáltalán semmi politikával nem foglalkoznak.

A t. nővérek tehát, mint buzgó, hü leányai a k. kath. egyháznak, csak legszentebb kötelességeiket teljesítették és teljesítik akkor, ha az anyaszentegyház törvényeinek engedelmességeknek, a kiknek, habár talán volt tudomásuk arról, hogy a javaslatok ellen szólni nem szabad; de, hogy a szabadság, a liberalismus nagyobb dicsőségére, vallási meggyőződésük ellenére, még imádkozni sem szabad a szabadelvű nebutáns-virág ellen, azt alig ha tudták.

Ami a második kérdést illeti, az abban foglalt vád oly általános szavakban nyert kifejezést,

oly nagy hangu, hogy ezen pontnak többszöri elolvasása után sem jöhettem tisztába az iránt, hogy tulajdonképen hol van benne a támadás, sőt most sem vagyok képes a semmit sem mondó kifejezésekre érdemileg és tüzetesen válaszolni; annyit azonban mondhatok, hogy az apácák iskolája a köztársadalom és állam békéjének fölforgatására és veszélyeztetésére annál kevésbé járulhat tanítási rendszerével, mivel szigorubbán ragaszkodik a magas kormány által aprobált és jóváhagyott tankönyvekhez, Ilyen aprobált tankönyvnek alapján adatott elő és magyaráztatott a 30 éves háború, a mint az a könyvben foglal-tatik.

Már pedig a magas kormány nem enged meg oly tankönyvet az iskola használatára, hogy abból, mint kézi könyvből, oly tanok és eszmék fejtegettesenek és magyaráztassanak, melyek nem csak a köztársadalom, de az állam békéjére vonatkozólag is veszélyesek lehetnének.

A harmadik pontra elég legyen megjegyez-nem, hogy az írókat és költőket mindig az illető nemzetek szempontjából kell megítélnünk és megbírálunk. A németek, Hans Sachst a német irodalomtörténetében, a jelesebb költők közé sorozzák, ahol a maga helyét méltán és jogosan betölti. Őt tehát Hazai Veraival összehasonlítani kissé nehéz dolog a német nemzet rovására és önön kisebbitésünkre. — Ha tehát egy idegen nemzet jelesebb és nevezetesebb költőinek, a szükség szerint, a német irodalomtörténetéből egyszerű ismertetése az itteni leánynevelő intézetben a növendékeknek előadatik és a németnyelv tanítása az iskolában általában véve, gróf Csáky Aibin volt miniszter rendeletével szigorúan követeltetik, úgy hiszem az a hazafias érzelmű intézetben nem lehet nemzetellenies, sem romboló hatással szeretett hazánkra, sőt hasznos és szükséges a társadalmi életben minden egyes gyermekre, hogy a német nyelvet és némileg irodalmát is, a meny-nyire lehetséges, megtanulja és elsajátítsa. Ettől eltekintve, határozottan vissza kell utasítanom azt a vádat, mintha az itteni kifogásolt leánynevelő-intézetben az illető tanítónőnek Vörösmartyról semmi mondanivalója nem volna. — Mert tény az, hogy a folyó iskolaévben, habár különféle ragályos betegség miatt a tanítás az apáca-zárdában hosszabb ideig szünetelt, mindannak dacára a magyar-irodalomtörténet évi tananyaga, aránylag rövid idő alatt, annyira feldolgoztatott és előadatott, hogy nemcsak Vörösmarty, hanem Tompa Bersényi és Kisfaludy Károly is kellő méltatásban részesültek, a mint erről a szorgalmi napló tanuskodik.

Ezekben, úgyhiszem, a hozzám intézett kérdésekre, röviden megfeleltem. Felvilágosítottam azokat kik minden alapot nélkülöző ráfogások után indulva, a »Carolineum« nevű, minden tekintetben dicséretes buzgalommal, a közművelődést szolgáló és előmozdító leánynevelő intézetet sárba dönteni iparkodnak; kik, ha talán nem is barátjai az intézet által apolt vallásos nevelés és tanításnak és magának az intézetnek, hogy teljes meggyőződést szerezzenek maguknak az apácák által elért eredmények és sikerekről, ne sajnáljanak fáradságot, tekintsenek be az intézetbe, látni és tapasztalni fogják, hogy a s.-a.-újhelyi leánynevelő-intézetnek nincs oka attól tartani, ha esetleg versenytársat fog kapni; de az ellen jogosan felemelheti szavát, hogy a versenytárs ne az ő jó hírnevének árán telepedjék meg szomszédságában.

Befejezésül jogom és esküvel megerősített köteletségemhez híven, nem annyira az ösztönzés és nemes törekvés felébresztése és buzdítása, mint inkább a további vallásos és erkölcsös nevelés és tanítás, sikerdus eredmény elérésére, a szülőknek közmegelegetésére minden tekintetben és irányban megfelelni, hivatásomnál fogva az intézetet gyenge erőmhez képest vezetni, fő és legszentebb kötelesem legend.

S.-a.-Újhely. 1894. január 19-én.

Lengyel Pál

róm. kath. plébános.
a »Carolineum« igazgatója.

Színház.

Szivesen folytatjuk Dobó társulatáról a recenziót. Szivesen, mert a színház kezd kellemesen fölmelegedni s a közönség részéről is nagyobb meleget tapasztalunk, mint kezdetben, mert hiába, mi csak a meleg klímát szeretjük, szivben és színházban egyaránt. A mult heti repertoár már igaz és pedig előnyös mivoltában mutatta be nekünk a Dobó társulatot. Csak egy a baj s ez komoly, hogy a közönség még mindig hideg, tartózkodó.

Szombaton, f. hó 12-én, Megyeri Dezsőnek Ötödik pont c. kedves zenéjű operetjét láttuk. A társulat kedves primadonnája: Réthy Lina hercig-játékával s iskolázott hangjával nyílt jelenetekben tapsra ragadta a közönséget; úde hang, ifju temperamentum: ez diadalmaskodik a fiatal, kis

óra volt s kalapjával a harmadik ház előtti kis kertbe dobta. Másnap reggel, a hullá és a többi bűnfelek feltalálása és összeszedése után, a rémes tett elkövetésével kizárólag Benedek Jánost gyasították és ennek alapján a rendőrség, élén Schmidt Lajos rendőrtanáccsossal, öt még aznap reggel le tartóztatta. Az egynapos rendőri előnyomozás után tettét bevallott gyilkost az összes bűnjelekkel átadták Keresztessy Lajos törvényszéki vizsgálóbíróknak. Ettől fogva ő vezette a vizsgálatot, melynek során a tettes részleges beismerése, a bűnjelek és tanuvallomások, valamint a fenlorgott körülmények egybevetése után a befejezett vizsgálat eredménye Hlavathy József kir. ügyészhez került indítványtétel végett. Ezenközben azonban a törvényszék a vádlott elmebeli állapotát is megvizsgálta, melyszerint Löcherer Lőrinc dr. törvényszéki és Szepessy Arno'd dr. városi orvosok Benedek teljes beszámíthatóságát kimondták. Az ügyészi indítvány következtén a törvényszék Benedeket lopás, gyilkosság és rablás büntette miatt helyezte vád alá és ügyében a végtárgyalás határnapjául folyó hó 17-ét tüzte ki. — A törvényszék erre az alkalomra a következőleg alakult meg: elnök Seyfried József törvényszéki elnök; bírák: Matyasovszky Kalmán és Wieland Lajos, jegyző: Kádass Andor. A vadhatóságot Hlavathy József kir. ügyész képviselte, míg a védői tisztelet Fried Lajos dr. tokaji ügyvéd teljesítette. — Délelőtt 9 órakor vette kezdetét a végtárgyalás szerfőlt nagy érdeklődés mellett, mert még a jeggyel ellátott közönség nagy része is a termen kívül szorult. Érdekesnek tartjuk itt megemlíteni, hogy a közönség között számos nő is láttunk, Ekkor vezették elő a vádlottat, aki közép termetű, vékony testalkatu fiatal ember. Külsője intelligenciát, a börtönben nőtt szakáltól kerített sápadt arca, kis barna szemével szinte szelidséget árul el. Szóval külsője nem egy rabló-gyilkos látásának impresszióját költi fel bennünk. Az elnök kérdéseire rendszeresen, értelmesen felel. Elmondja, hogy Kolozsváron négy gimnáziumi osztályt végzett. Jó nevelésben részesült, majd bádogos mesterséget tanult és mint ilyen neveztetett ki 300 ft. évi fizetéssel 1 ft. 20 kr. napidíjjal és lakbérilletményrel vasuti főlámpakezelővé. Elmondja, hogy erkölcsi súlyedése Ujhelyben kezdődik. Itt vált könnyelművé s a rossz társaság tette azzá. Adóságra keveredett s mindenét zálogba tette. Később lopásra vetemedett. Legjobb barátjától, Nagy Sándor raktári felvigyázótól téli kabátját ellopta és elzalogosította. E miatt fenyítő eljárás alá került és állásától felfüggesztették. Későbbi vallomásai során bevallja, hogy Szabó Endrét lakásán leütötte, hogy tőle valamit elvegyen, hanem hogy e tettét előre meggondolt szándékkal követte volna el, tagadja. Kihallgatása után következett a bizonyítók eljárás: a számos tanu kihallgatása. A bűnös eset minden részleteinek felderítésén kívül főcélja volt a bizonyításnak a premeditáció megállapítása, vagyis hogy Benedek áldozatát kiszemelte s előre megfontolt szándékkal ölte meg, hogy hozzájusson a nála volt értéktárgyakhoz, hogy az elzüllöttség stádiumában és végső szükségében pénzre tegyen szert. A végtárgyalás során e körülmények igazolva lettek bár a vádlott konokul megmaradt tagadása mellett. A bizonyító eljárás befejezése után, másnap, 18-án d. e. 8 órakor, néhány lényegtelen tanu kihallgatása után Hlavathy József kir. ügyész elmondotta vádbeszédét. Masfélórai, szónoki lendülettel áthatott valódi mestermű volt ez a szörnyű tettet minden részletében felölélő és megvilágító beszéd, különösen abban a részében, melyben a premeditációt igyekezett bizonyítani. Indítványában Benedeket lopás, gyilkosság és rablás büntette miatt kétél általi halálra kérte ítéltetni. Ezután a védőre került a sor. Nehéz helyzete dacára is sok és alapos tanulmányt és ismeretet tanusító védelmében, csakis az előre megfontolt szándék ellenében oponált és a meglévő összetett bizonyítékokat, vádlott tagadásával szemben, nem tartotta elégségesnek arra, hogy a fenálló jog és törvények szerint arra a premeditációt kimondó bírói ítélet alapítható legyen. Ezután az elnök felhívására vádlott ismételte a már többször elmondott tagadó vallomását, majd pedig kimondá az elnök a végtárgyalás befejezését s a törvényszék ítélethozatalra a mellékszobába vonult. Félórai tanácskozás után a törvényszék ismét megjelent. Az elnök néma csendben, Ófelsége a király nevében a törvény illető szakaszainak idézésével kimondja az ítéletet, mely szerint Benedek János lopás, gyilkosság és rablás büntette miatt kétél általi halálra és politikai jogainak tíz évi felfüggesztésére ítéltetik. Ezután következett az ítélet indokolása. Kir. ügyész az ügy felülvizsgáztatását kérte. Vádlott és védő felelőbejelenteték. — Végül, a miről már előbb kellett volna szólanunk, a végtárgyalás vezetése-ről kell megemlékeznünk. Olyan magas színvonalon állott az, annyi tudással, lelkiismeretességgel, sokoldalú képességgel volt vezetve, kezdettől a végig oly alapos és meggyőző volt a halálos ítélet megokolása; hogy a legnagyobb készséggel elismerjük ebben a tekintetben Seyfried József törvénysz. elnök zsenialitását.

(A sárospataki főiskola köréből.) A sárospataki főiskola tanárai, az elüljáróságnak a tanügy munkásai iránt érzett meleg jóakaratóból, újévkor

egy szebb korszakba léptek. Ekkor indult meg, ugyanis, számukra a 100 forintos ötödéves pótlékoknak életbeléptetése, amely addig teljesen hiányzott, s melyet az elüljáróság nemcsak a jövőre nézve állapított meg, hanem visszaható erővel is felruházott, úgy, hogy minden tanár, aki 20 év-nél már régebben szolgált, egyszerre négy korpót-lék élvezetében lép. Ha meggondoljuk, hogy ilyen tanár 12 van, s többen vannak, kik 2—3 korpót-lékot kaptak, úgy méltán a legnagyobb elismeréssel lehetünk az elüljáróság e nagy áldozatkészsége s magas színvonalu tanügyi politikája iránt. Most már a sárospataki főiskola tanárai, legalább a gimnáziumiak, az állami tanárokkal teljesen egyenlő fizetést élvezzenek, s így a főiskola nincs kitéve annak, hogy esetleg legjobb tanárai is itt hagyják a csekély fizetést miatt. — A sárospataki Lapok a sárospataki irodalmi kör közlönye, ez évben is folytatni fogja dicséretes pályafutását, betölteni azt a missiót, melyet már 13 éven át oly nagy szellemi és erkölcsi erővel, az egész protestáns világ s a tanügyi körök legnagyobb elismerése mellett szolgált. Szerkesztője ismét Radácsi György teol. tanár, szerkesztőtársa: Busa János, főmunkatársa: Rács Lajos dr. — A sárospataki Ifjúsági Közlöny, mely havonként jelen meg, a folyó iskolai évvel lépett 11-ik évfolyamába s októberi számában ünneplte a 100-ik szám megjelenését; ez alkalommal a régi szerkesztők és munkatársak (kik most nagyobb résztint tanárok és papok visszaemlékezéseivel, alkalmi soraival jelent meg. Szerkesztője ez iskolai évben: Bertók Béla teologus, főmunkatársak: Rohoska József és Janka Károly teologusok. — Az Órdálló, mely a lefolyó évi pályafutása alatt oly kiváló jeleket adta hivatottságának, hézagpótló voltának, mely oly lelkesedéssel és önzetlenséggel szolgált a szabadelvű nemzeti politikát s oly magvas irodalmi és művészeti cikkeket közölt a jelen év folyamán alatt, hogy hivatásának annál jobban megfelelhessen, annál éberebben ellenőrizhesse és elősegíthesse a szabadelvű nemzeti politika haladását s annál szelesebb körökre hathasson: azzal a nagy eszmével foglalkozik, hogy ez év folyamán felköltözik Budapestre, napilappá alakul s július, esetleg szeptember elsejétől fogva új folytatja pályafutását, ha a közönség ezt óhajtja s pártfogásával lehetővé teszi! Szerkesztői a régiek (Bartha Béla dr. fel. szerkesztő; ifj. Mitrovics Gyula dr. szerkesztő-társ. Csengey Gusztáv és Masznyik Endre dr. főmunkatársak), adja Isten, hogy az ige testé váljék! — A Sátoralja, Steinfeld Jenő főiskolai nyomdász lapja is megindult újévvel, főként megyei ügyekkel foglalkozik s a független közvéleményt hangoztatja. Nem tudjuk, vajjon életképes lesz e?

(Halálozások) Teljes részvétellel tudatjuk a szomorú hírt, hogy Kosinsky Viktorné, szül. Dach Mária rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, Pozsonyban, folyó hó 11-én, déli 12 órakor életének 29. évében jobb létre szenderült. — Özv. Ambrózy Antalné szül. Szerveczky Franciska, a gyászoló család nevében is mélyen megszorodott szívvel jelenti, hogy forrón szeretett férje, sédeni Ambrózy Antal, Ungvárott folyó évi január hó 11-én délutáni 3 órakor, életének 76 ik, boldog házasságának 51-ik évében elhunyt. Ambrózy Nándor, igen tisztelt barátunk, szeretett édes atyját gyászolja az elhunytban. Áldás és béke lebegjen hamvaik felett!

(Bock Imre) éttermében a hirneves müncheni Spaten-sor mindenkor — még színház után is — friss minőségben kapható.

(Bucsuest.) Abból az egy alkalomból, hogy Hrabovszky Tihamér, a beregszászi törvényszékhez kinevezett albiró, új állomáshelyre távozott: barátai és jó ismerősei a Népkeret vendéglőben sikerült bucsuestét rendeztek tiszteletére.

(A törvényszékről.) Zabráczy Miklós volt szerencsi főszolgabíró évek óta húzódo sikkasztási ügyében az ujhelyi törvényszék az elmúlt héten megtartotta a végtárgyalást, melynek során a vádlottat hat hónapi fogházra ítélték. — Wienca Sándor beregszászi kir. ügyész és Bartha Ödon párbaj ügyében az ujhelyi, mint delegált törvényszék f. hó 7-én tartott végtárgyaláson, párviald vétsége miatt előbbi 14 napi, utóbbit 7 napi fogház büntetésre ítélte.

(Hármat hozott a gólya.) A vármegyénkbeli Topolovka községből írják lapunknak, hogy ott f. hó 13-án éjjel Babuska Dániel, községbeli lakos kérérgyártó mesternek a neje 3, mondd három babuskának adott életet. Hozzá, még mind a 3 babuska fiu volt. A fiatal menyecske, az nap éppen vasárnap lévén, a falu fiatalasága körében délutántól késő estig vígan táncolt a korcsmában. A természet pajkos játékának szomorúság lett a folytatása, mert a gólyahozta első babuska mindjárt, a másik kettő pedig pár óra mulva meghalt. Mind a hármat egyszerre f. hó 15-én temették el. Az anya a körülményekhez mérten jól érzi magát.

(Iparkamarai tagválasztások.) A kassai kereskedelmi és ipar kamarába tagokul Ujhely város

részéről, a kereskedők részéről Szentgyörgyi Vilmos és az iparosok részéről Bánóczy Kálmán választattak meg.

(Időjósolat január 20-ára): Száraz éjjeli fagy.

Irodalom.

A „Zemplén“ ünnepi számaiért e hét folyamán a következő összegeket kaptuk: Matolai Béla Szerencs 1 ft, Duka Tivadar Sztrpók 2 ft, Zalay Andor L. Bénye 3 ft, Horváth Béláné Miskolcz 50 kr, Schmidt Lajos Ujhely 50 kr., Szentgyörgyi Dezső 50 kr, Singer Bernát dr. Tapolca 1 ft 50 kr, Philipp Károly S.-Patak 50 kr, Ajus Ferenc Ujhely 50 kr. Klein Adolf London (egy font sterlingjének leszamolása után 11 ft 35 kr, Kiss István M.-Laborcz 50 kr. Kárpáti Péter B.-Zsádány 1 ft, Hardenberg Aladár gf. 50 kr, Willand Lajos 50 kr. Boruth Elemérné B.-Pest 5 ft Pilissy Nándor 50 kr IV Köszemény összesen: 29 ft 35 kr. — A mult számban kimutatott 124 ft 50 krral együtt: 153 ft 85 kr. S.-A.-Ujhely 1895. jan. 19.

„Zemplén“ Kiadóhivatala.

A Vasárnapi Újság december 30-iki száma Blass Jenő „Ünnepi előadás“ című híres festményének nagyalaku, szépen sikerült másolatát adja külön képmellékletül, ezenkívül e szám 24 képpel jelent meg s három elbeszélést tartalmaz: egyet Mikszáth Kálmántól; e szám tartalma a következő: „Bíróválasztás.“ Kep a falusi életből. Irta Szivós Béla. (Jantyk Mátyás rajzával). — Költemények: »Visszhang.« Szabolcska Mihálytól; »A csata után.« Endrődl Sándor-tól. (Képpel); »A veterán.« (Spanyolból). Körösi Albin. — »A János Életkép a megyei életből. Irta Mikszáth Kálmán. (Ozoly János Vasvármegy 90 éves hajdujának a megyeházában felfüggesztett arcképevel és Jantyk Mátyás több rajzával). — »II. Miklós cár keleti utazásából.« Képekkel. Karasin orosz festőművész-től. — »Az eszkió lány regénye.« Humoros elbeszélés. Twain Márktól. Képekkel. — »O-év.« — Uj-év. — »A főrendiház két halottja.« (Gróf Bánffy Miklós és báró Simonyi arcképevel). — »Xántus János. (Arcképpel). — »Ünnepi előadás.« (Nagy képmelléklettel. (Kacziány Ödöntől). — »A divat decemberben.« (Divatképpel). »Jézus Krisztus életéből.« (R. Hirsch Nelli rajzával). — »Mullattató természettudományi kísérlet: »Inyenc gyufák.« (Képpel). Irodalom és művészet. Közintézetek és egyesületek Sakkjáték. Képtalány, stb. rendszeres heti rovatok. A Vasárnapi Újság előfizetése negyedévre 2 ft, a »Politikai Újságok«-kal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap« a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft. 20 kr.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből megjelent a 29-ik füzet, az előbbiekhöz hasonló gazdag tartalommal és képekkel. Ebben Bayer József befejezi a nemzeti színházról megkezdett tanulmányát, Széchy Károly pedig régiebb elbeszélő irodalmunk kiválóbb alakjait: Vajda Pétert, Kuthy Lajost és a hamar népszerűvé vált Jósika Miklóst mutatja be, ismertetve életüket és főbb munkáikat. A füzet utolsó cikkében Baráth Ferenc Eötvös József br. ifjúságáról szól. A szöveget ezuttal is számos kép illusztrálja külön mellékletekkel pedig: Wasselényi Miklós nem rég fölfedezett levele az akadémiai alapításáról és Kisfaludy Károly költeményeinek kézirati hasonmásai. Az egész vállalat, mely 35 füzetre fog terjedni, gyorsan közeledik befejezéséhez. Ara füzetenkint 40 kr.

Ungaria. Magyar-román havi folyóirat. Kérem és felhívás. Az Ungaria című román folyóiratot négy évvel ezelőtt azzal a szándékkal alapítottam, hogy a magyar irodalmat és egyáltalában a magyar kultúrát a román néppel megismertessem. Ezen négy év alatt tekintélyes helyekről nem egyszer nyilvánult az az óhaj, hogy folyóiratomban a román viszonyokról, irodalomról és egyáltalán a román kultúráról magyar nyelven is adjak közleményeket. Az az igen sajnálatra méltó viszály, a mely a román és a magyar között ma annyira rombol, egyik indokát kétségtelenül abban találja, hogy a magyar és a román egymással szemben nem csak hidegen, de idegenül is állnak, hogy a két nép egymás eszmevilágát megismerni nem törekednek. Pedig kölcsönös kötelesség volna, hogy a két nép, a mely úgy a magyar, mint a román területen történelmi, néprajzi és sok már tekintetben századok óta összerfört, egymást alaposan megismerje, hogy így egymást becsülni tudván, a barátság és az őszinte szeretet erős láncával legyenek egymáshoz kapcsolhatók. Eddig egymásban csak a hibákat kerestük, apróbb fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, tévedéseinket óriási bünyökké fújtuk fel; szemetet hortunk össze s a gyöngyöket lábbal tapostuk. A kölcsönös megismerés épületéhez akarja az Ungaria a porszemeket hordani, midőn a magyar közönséggel megismerteti ami a románban szép, jó és nemes, és viszont a románban a magyarnak hasonló tulajdonságait. Az Ungaria tehát a jövő számtól fogva a román jelesebb írók munkáit, a népszellem termékeit, szokásait stb magyar nyelven hozza, míg a magyar szerelmek termékeit román nyelven fogja ismertetni. Kizárunk működésünk köréből mindent, ami a kölcsönös egyetértést megzavarná, rámutatunk mindazon jelenségekre, tulhajtásokra, a melyek az összhang megzavarása céljából fognak nyilvánulni. Tisztelettel kérjük fel mindazonkat, akik ezen munkának némi becses tulajdonítanak, sziveskedjenek minket abban támogatni. Az Ungaria eddigi alakjában havonként három nagy iven fog megjelenni. Előfizetés: Egy évre 6 ft. Félévre 3 ft. Az előfizetések nevére Kolozsvárra (Külmonostor utca 13. sz. a.) postautalványnyal küldendők. Kérjük barátainkat, jóakaróinkat, a sajtót, hogy folyóiratunkat a közönség, a kaszinók, kávéházak, iskolák körében terjesztteni sziveskedjenek; csak ezen támogatás mellett lesz lehetséges az eddig nagy áldozatunkba kerülő folyóiratot állandóan fenntartani. Kolozsvárt, 1895. január 5-én. Moldován Gergely, az Ungaria szerkesztője és kiadó tulajdonosa.

*) Erre a hazafias szellemben szerkesztett és előkelő irodalmi színvonalon álló folyóiraatra felkérjük t. olvasóink legmelegebb érdeklődését. Szerk.

Egyesületi élet.

Meghívó. A Zemplén-vármegyei orvos-gyógy-szerészi segélyező-egyesület és a zemplén-vármegyei orvos-gyógy-szerészi egyesület folyó 1895. évi január hó, 29-én, délelőtt 9 órakor, S. A.-Ujhelyben, az árvászéki tanácssteremben közgyűlést fognak tartatni, melyre a nevezett egyesületeknek t. c. tagjait tisztelettel meghívjuk. I. A segélyező

egyesületi gyűlés tárgyai: 1. Az 1894. január 28-án tartott közgyűlésnek jegyzőkönyve. 2. Az igazgatóságnak jelentése az egyesületi pénztár állásáról és viszonyairól. 3. Az illető segélyezések meghatározása. 4. Az igazgatóságnak adandó utasítások. 5. A közgyűléshez tartozó iudítványok. II. Az orvos-gyógyászati egyesületi gyűlés tárgyai: 1. Az 1894. február 20-iki rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyve. 2. dr. Schön Vilmos egyesületi rendes tagnak előadása: »A sebészet köréből.« 3. Gallik Géza egyesületi tiszti tagnak és a kassai kereskedelmi és iparkamarai vegyesnek tanulmányát: »A cognac vizsgálatához«, mutatványokkal előadja: Kádár Gyula gyógyszerész. 4. Zombori Gedő lelkész és egyesületi tiszti tag előadása: »Nézetek a kórorvosi és gyógyszerészeti intézmény állásáról es ennek közhasznubba tételéről.« Ebből tolyólag: 5. Eszmecsere közegészségügyi és orvosi ügyeink felett. 6. Elnöki jelentések és indítványok. 7. A közgyűlést illető ügyek.

Kelt Sárospatakon, 1895. január hó 17-én.
Dr. Szepessy Arnold,
Dr. Nyomarkay Ödön. id. Dr. Lengyel Endre
egyesületi jegyzők. egy. elnök és elnökhelyettes.

Nyilvános nyugtázás.

A s.-a.-ujhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület javára f. hó 12-ik napján rendezett közvacsora bevételeire s kiadására vonatkozó eredményt következőkben van szerencsém nyilvánosságra hozni:
Adakozásokból, belépő-jegyek s felülfizetések-ből befolyt: 568 ft
Étel italneműek áraban 561 ft

összesen: 1129 ft
Ebből levonva a kiadások 664 ft
maradt tiszta bevétel 465 ft

Az erre vonatkozó számadások a tűzoltó egyesület pénztárosának átadatván, azok nála vagy a »Zemplén« kiadóhivatalánál bármikor megtekinthetők.

Midőn a közvacsora eredményét hírlapilag fentiekben ösmertetem s nyugtatom, egyszersmind a kegyes adakozást, továbbá a jótékony cél érdekében odaadó fáradságot tanúsított tisztelt közreműködők s rendezőknek szíves támogatásukért az egyesület nevében legmélyebb hálámat nyilvánítom.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1895. január 19.

Juhász Jenő
főparancsnok.

Nyilvános nyugtázás.

A s.-a.-ujhelyi kereskedő ifjuság által f. hó 6-án a városi színházban tartott táncmulatság bevételéről és kiadásairól.

Személyjegyekből befolyt 73 ft 50 kr.
Család 145 ft 00 kr.
Páholy 72 ft 00 kr.
Felülfizetések 143 ft 77 kr.

összesen: 434 ft 27 kr.
Kiadás 282 ft 61 kr.

Tiszta jövedelem 151 ft 66 kr.

Felülfizettek: Schön Sándor 17 ft 50 krt., Takáts János 5 ftot, Kellner Ede 3 ft 50 krt., Herz Armin. Wihs Keresztélyné, Zinner Henrik 3-3 ftot. Behyna-Testvérek, Fischer Róbert (Bécs) Fleissner Frigyes, Franck Henrik fiai (Linz) Heit S. (Bécs) Hubert J. E. (Pozsony), Kánitz Ignác (Bpest), Lemberger Alajos (Bécs), Löwinger és Laufer (Bécs), Schweiger Samuel, Topits József Fia (Bpest), Wotiz Gusztáv, (Bécs) Zinner Adolf, Schwarc és Weil (Bécs), Mattoni és Wille Budapest) 2 ft 50-2 ft 50 krt., — Csaszlovsky Janosné, Landsmann Adolf, Ligeti József dr., Meinel A. örökösei (Bécs), Reih Artur (Luka,) Roth Soma, Schleicher Frigyes (Lemberg), Stark Mátyás, Sternberg A. ifj. (Bécs) Szentgyörgyi Vilmos, Weisz Zsigmond 2-2 ftot. Landesmann Miksa 1 ft 77 krt Burger Adolf, Erényi Manó dr., Gottlieb Jenő, Grünbaum Markusz, Hass Bernát dr., Hass Mór, Kellner Soma dr., Kornstein Jenő, Ligeti Bertalan, Reichard Jenő, Rosenthal Sándor dr., Róth Mór, Schön Hugó dr., Szepesi Arnold, dr., 1 ft 50 — 1 ft 50 krt, Bilanovich István, Eszterházy Géza gróf (Bpest), Grünbaum Smon, Grünwald Aladár, Haas Adolf, Hass Fülöp, Kristóf Károly, Kubinszky Károlyné, Lenkei Mihály, Özv. Malártsik Györgyné, Reichard Gyula, Reichard Armin, Rooz Adolf, Schlesinger Albert (Kassa), Stern Armin dr., Szücs Jenő, Waller József, Vályi Bertalan 1-1 ftot, Bánóczy Kálmán Braun Armin, Braun-Testvérek (Bpest) Friedmann Pál, Fuchs Gyula, Glück Samu, Gottschlig Agoston (Bpest), Grosz Igrác, Klein Pál, N. N. Podobjak Gusztáv. Székely Imre, Weiszstein Lajos 50-50 krt, összesen 143 ft 77 kr.

Fogadják e nemeslelku felülfizetők hálás köszönetünk kifejezését.

S.-A.-Ujhely 1895. jan. 11-én.

A kereskedő ifjuság báli rendező bizottsága.

Tanügy.

Uj hódítók.*

A sárospataki állami tanítóképző-intézet 25 éves fenállása emlékünnepe.**)

Te szentelt csarnok, légy im üdvözölve!
Te éltető, te ápoló anya!
Negyedszáz év, hogy elröpült fölötted,
Szived mindig jó s szépért dobbaná!
Nagy Eötvös-ünk dicsőült lelke és
Egy szebb idő szült: nemzetbredés.

Helyedbe, egykor rord kaszárnya állott
S ma diszben áll e muzsák temploma;
Apát vesztett, sorsüldözött fuknak
Mentőhelye, szülői otthona;
Fegyverzörej helyett — az orgonán
Szól honfidal: »Tied vagyok hazám.«

Dalos madár talál ma itt ligetre,
Hol fak alatt — gyorsítva lépteit —
Leckét tanul a »képezdész« miközbe
A légi hang abrandozásra int . . .
Hozsána szól . . . virágos ut vezet . . .
S a pályavég . . . talan sötét kereszt.

De hajh! remény dagasztva ifju keblét,
Rózsát szakít, nem fél tövist, csalánt;
Hisz Mesterünk, ki értünk fájva vérzett,
Elvul hagyá: itt tünni egyarant!
Sorsunk csak volt, nem lesz immár sötét,
Oszolni látjuk a közöny ködét.

Tünő század végalkonyán a népek
Békét sovárgnak, nem fegyverkezést.
Forong az ész, a szív feltör magasba:
Érzés, tudás, keres szövetkezést . . .
Szuronyerdők közt élő nemzetek!
Krisztus tanát, ah, még sem értitek?!

Jöjj újra el. Te népek Messiása!
— Ármány uralg világrészünk felett —
Add, hogy szemünk örömragyogva lássa,
Mit hirdettél hajdan: az új eget.
»Taníts, szeress« vezérszavad legyen
Irányadó a népek tettiben.

De már dereng. Intézet ifju serge!
Biztos jövőnk dicsó munkára hiv.
Fegyvere hát, hogy majd az uj ezerbe'
Egygyé olvadjon itt a nyelv, a szív . . .
Uj hódítók, de nincs nyomukba vér,
Békén küzdök a honnak üdvéért.

Ne higyjétek: ki vérezik csatákon,
Hogy ő csupán a honnak hú fia; —
Van olyan is, ki rejtte tölti éltét,
Tanít s falak közt kell sorvadnia;
Apró szivekbe nyit utat szava,
S megcsendesül ott: Isten, király, haza!

Ily szent a tér, hol állunk ünnepelve,
Oltár ez is számodra, Hunnia!
Mint Veszta-tüz lobogjon itt örökre
A honszerelem, mit gyújt Árpád fia.
Segíts Atyánkl ma Néked aldozunk!
Virágoztad örökre szép honunk.

— Alsó-Berecki, 1895. —

Berecz Károly.

*) Magyarországon még egyszer meg kell hódítanunk a magyar nemzet számára és ez a hadviselés a néptanítókra vár.

**) Az emlékünnepe, mint már előző számunkban is jeleztük, S.-Patakon holnapután fogják megülni. Igaz, őszinté örömmézzel csatlakozunk az ünneplőkhoz.

CSARNOK.

Egy a sok közül.

— Vázlat. —

Alfréd jogvégzett fiatal ember, deli legény. Amanda birtokos leánya, szép, karcsu teremtes. Két lény, de forró szerelmük egygyé olvasztá őket.

Alfrédet a szerelem illatos legéből kiragadja a sors prózai keze.

A válas keserü percének el kell következnie. Igy kívánja ezt közös boldogságuk. A holtomiglan és holtodiglan mindkettő ajkáról elebben.

Amanda vigasztalhatatlan, szive majd megreped, a bánat sulya alatt majd összeroskad.

Alfréd elutazik. Első állásában mindent elkövet, hogy előmenetele legyen, hogy jövőjét biztosítsa és Amandának kellő kényelmet és tarsiadalmi állásának megfelelő létet szerezzen.

Az idő kerül-fordul: harmadfél év telik el. Alfréd lankadatlan szorgalma meghozta gyü mölcset: kitünő állásra tett szert. Hazajön, hogy imádotját eljegyezze. Szive repes a boldogságtól s hangosan megdobbán a közeli viszontlátás kéjes örömetől.

Betoppán Amanda szobájába. Egy férfiu találja, amint nyájasan enyelegnek. A helyzet vilá-

gos, mégis talánszerű. Egy ártatlan kis tacsó csacsogása: »Apa« — »mama« fejt meg a talányt. Alfréd kifordul a szobából megsemmisülten, szivében keserűséggel, ajkán az elhaló szóval:
— Az asszony ingatag, — s avval tova siet.
— Hová??
— A többiek közé: agglégénynek.

Szabó Kálmán.

Vármegyei Hivatalos Rész.

25000. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A nmságú m. kir. Belügyminister 101636/94. sz. intézvénye a tárkányi dohánybevéltási állomason a bevéltási idő kitüzése és polgari biztos kirendelése tárgyaban.

A mellekelt kimutatás 1 példánya a vármegye hivatalos lapjába közzététetik, 1 példánya a vármegyeháza hirdetési tábláján kifüggesztetik, 2 példány pedig szabályszerű közhirretétel és a hivatalba kifüggesztés céljából a bodrogközi járás főszolgabirajanak kiadatik.

A bevéltó állomásra polgári bizto-súl Kottán György rozvágyi birtokos kirendeltetvén, részére a ministeri intézvény oly felhívással adatik ki, hogy működésében az intézvényben megjelölt elvek szigorú megtartása mellett járjon el.

Miről a nyiregyházi m. kir. dohánybevéltási felügyelőség és a m. kir. pénzügyigazgatóság értesítettik.

S.-A.-Ujhely, 1894. dec. 17.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Kimutatás*)

1894. évben az egyedaruság részére engedély mellett termelt dohányok bevéltására kiküldött bizottságok működése tartamáról.

Bevéltási állomás	Vármegye, A bevéltés tar- melyben a be- váltási állomás fekszik		A bevéltés tar- ama kezdete vége
Debreczen	Hajdu	január 2 febr. 26	
Hajdu-Dorogh	Hajdu	január 2 febr. 19	
ÉrMihályfalva	Bihar	január 2 febr. 14	
Miskolcz	Borsod	január 2 febr. 14	
Rakamaz	Szabolcs	január 2 febr. 22	
Nyiregyháza	Szabolcs	dec. 10 febr. 8	
Kisvárdá	Szabolcs	január 2 jan. 31	
Nagy-Tárkány	Zemplén	január 2 jan. 29	

Budapest, 1894. november 17.

M. kir. dohányjövéd. központi igazgatóság.

2978|ki.

Gálszécsi járás szolgabirójától,

Körözüeny.

Körözés és eredmény esetén annak bejelentése végett megkeresem a községek előljáróit, hogy Gay János gálszécsi róm. kath. lelkésznek dec. hó 17-én elveszett 7 hónapos körüli idős, fehér alapon barna foltos, »czinke« névre hallgató nöstény vizsla kutyáját nyomozzák.
Gálszécs 1894. dec. 23.

Somogy szolgabiró.

93. I. 95. sz. A sztropkői járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

A sztropkői járásban Sztropkó székhelylyel rendszeresítve lévő kórorvosi állásra ezennel pályázat hirdetetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen 400 ft évi fizetés és 100 ft fuvaratalánnyal javadalmazott s remélhető nagy magányakorlattel egybekötött kórorvosi állást elnyerni óhajtják, hogy kellően felszerelt ebbeli kérelmeiket hozzám mielőbb nyujtsák be.

Sztropkó 1895. január 10.

Bárczy Benedek, főszolgabiró.

*) Kivonatban, vagyis csak a mi vármegyénket közvetlenül vagy közlelről érdeklő adatokat közöljük. Szerk.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

Nyilatkozat.

A s.-a.-ujhelyi ipartestület határozata folytán, saját tökéjének gyarapítása céljából balt fog tartani. E szándék magaba véve nemes és szép, mert midőn az ipartestület az amugy is feszes viszonyt tagjai körében összejövetelek és vigalmak rendezésével óhajta barátságossá tenni, csak öröme szolgálhat minden, az egyesület jó hírnevéért lelkésülő iparosnak.

Ugy látszik, a testületi elnök is átérezte a magasos cél fontosságát, mert valami rendkívülit, valami nagyszerűt és az iparosok közötti hagyományos jóbarátságot erősebben összekötött akart felmutatni, s gondolt merészet és nagyot, de a meghívókat a s.-a.-ujhelyi nyomdák figyelmen kívül hagyásával, Budapesten rendelte meg.

Ha ez nem körültekintése és éleslátása a bölcs atyai kötelességszerű gondoskodásnak, akkor igazán nem tudom, hogy mi a kötelesség? — Bizonyára azt akarta nagybölcsen az elnök úr kikerülni, hogy

1896/32

a városban lévő 3 nyomda össze ne veszzen a szerinte nagy munkálaton; s következtes lévén, a budapesti nyomdákat is sajnálta ily nagy horderejű munka megbízásával, átadta egy budapesti papirzacsó-kereskedőnek, hogy csináltassa meg ő.

Igen t. Elnök úr! legyen szives az ipartestületnél határozatba vétetni, hogyha városunkban egy közvacsora rendeztetik, a kiflik Budapestben rendeltessenek meg, hogy a pékek se haragud hassanak, ha jogos keresetüktől el lesznek utve.

S.-A.-Ujhely, 1895. jan. hó 18.

Egy iparos.

Közönség köréből.

Ez év május havában vetéseimet — és tengeri — jégkár ellen a »Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezetnél« biztosítottam, mely vetésemet 1894. május havában a jégverés majdnem teljesen megsemmisítette. A rendben történt bejelentés után nagy sokára megjelentek a fentnevezett intézet közgei, hogy jégkáromat »megbecsülék«.

járásbíróság a hivatalos beeslést megejté, károm 85 és 90%-ban alapított meg, úgy hogy a buzámért 6500 frton felül jár, holott a szövetkezet felét sem akarta adni. Megemlítem, hogy egy a bírósági szakértő, mint az én szakértőm Kikinda város legbiztosabb férfiai és hogy e két szakértő véleménye között végeredményben semmi különbséget sem volt; a szövetkezet kiküldötte pedig tétlenül állt, látván a színigazságot, csak anyit mondott; majd referálok a társaságnak. Most már azt hittem, miután a bíróság állapította meg a kárt, az országos kölcsönös biztosító szövetkezet majd haladéktalanul ki fogja fizetni káromat. De nagyon csalódtam!

Miután számos levelemre, kénytelen voltam az országos kölcsönös biztosító szövetkezet ellen külön két pert indítani, Budapestben ügyvédet fogadni, aki a budapesti kir. törvényszéknél 6500 forint és 2500 ft iránt a keresetet be is nyújtotta.

Csak ennyi baj után — mint sok ezer embernél — kezdtem érdeklődni a culans szövetkezet kötvény-feltételei iránt és nagy csodálatomra a sok közül olyan szakaszokat találtam: 8. §. A kár bejelentendő három nap alatt, mivel a fél másképp minden kártérítési igénytől elesik.

13. §. Ha a biztosítandó tárgy elég és nem volt a jellemző kifüggesztve, a káros fél semmit sem kap.

14. §. Ha a bevállalón feladott vallomás téves, kár eseté nem követelhet a fél semmit.

22. §. Ha vihar esetén csépel a gazda, a tüzkárért nem nyult kártérítést a szövetkezet; hozzá meg ennyi kedvezmény után.

23. §. Ha a biztosító szövetkezet üzlete veszteséggel záródik, a felek dupladíjat tartoznak fizetni.

Ha pedig valaki nincs meglegedve a kártérítéssel, a szövetkezet, vagy annak ügynöke ellen kártérítést nem követelhet, miután akkor minden kártérítési igényét elveszti 18. §-ai.

Ügyvédemtel értesültem, hogy a szövetkezet által ajánlott é. bír. letébe helyezett kárösszeget utólagosan a bír. letébe felvette, ami magában véve eléggé jellemző.

Hogy a szövetkezet a bíróság által megállapított kárkövetelésemet nem akarja megtéríteni, leginkább azért, nyugtalanít, mivel a biztosító társaságok tárgyában benyújtandó törvényjavaslat szerint a biztosító szövetkezetek minden osztályban 300.000 forint, összesen (jég és tűz) tehát 600.000 forint kötelesek készpénzben az állam pénztárba kauczióképpen letenni; az országos kölcsönös szövetkezetnek pedig vagyona 100.000

frt, készpénzzé nem tehető kötvényekből áll; így mielőtt jogos kárösszeget megkaphatnám, e szövetkezet alkalmasint liquidálni fog s akkor jogos követelésemet kin keressem?!

Nagy Kikinda, 1894. december 31-én.

Eremita Pál s. k.

földbirtokos és takarékpénztári igazgató.

A szerkesztő póstája.

Cato. Köszönjük. Némi szelidítéssel, jobban mondva szerkesztői hozzáadással, hogy t. i. a hegyedő sebnek ne relikáltassanak, alkalmasint közlésre kerül.

S. Ö. E. T. K. I. Gy. V. M. M. Sz. G. H. N. urnóknak. — Az adalékokat köszönöm. A közj érdekében és a Zempléne hasábjain, minden esetre, értékesíteni fogom. Mindnyájuknak kézsököm.

K. N. urnak — S. Patak. A kérdett szójáték Mirbach bárónőtől ered. — Formája ez:

Amore more ore re

telme pedig ez: Szeretetből, erkölcsből, beszélgetésből és cselekedetből származnak a barátságok.

Landesman M. urnak — Helyben. Közleményét, habár közérdekkel foglalkozik — csakis a Nyilrtérben közölhetjük.

S. D. Orszka. — S. K. Várhely. — O. M. Hardlosa. — K. A. Iszlós. — Cs. I. Czabóc. — L. L. Kassa. — N. I. Pelejte. — G. B. Vajdacska. — Sz. I. B. Szerdahely. — Cs. Gy. Szolmoska. — L. I. K. Helmezt. — L. E. L. Pólyán. — P. J. K. Rozvány. — Cs. B. N. Tárkány. — P. J. Csörgő. — S. Gy. Garany. — S. J. Ladmóc. — D. K. Tokaj. — K. K. Mád. — Leveleket küldöttünk és szives válaszait várjuk.

Magyar sovénizmus. — Rokonszenv. Úgy az egyik mint a másik közléséről le kell mondanunk. Amarról: mert a téma elcsépelet és írja az előttünk levő dolgozatban utat nem mond; emerről: mert lapunk térvizonyai nem engedik, hogy terjedelmesebb pedagógiai fejtegetéseknek helyet szorítsunk. Kéziratait, adandó alkalommal, visszaszolgáltattjuk.

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA

Kiadó-tulajdonos: Ehlert Gyula.

HIRDETÉSEK.

ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁR mely csak Tokajban létezik állami kedvezményvel kitüntetve. A magyar királyi kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt. Arany érme: Páris, Bordeaux Nizza, Brüssel, Haaga, London. Berlin és Chicagó kiállításaitól. 1894. Bécsi nemzetközi kiállitason diszoklevél mint legmagasabb kitüntetés. Óvakodjunk értéktelen utánzásoktól. Valódi tokaji Cognac Tokajból. Csakis ezen Tokaj város címerével valódi borkivonat.

Feladás.

A főtiszt. szepesi Káptalón o. lizskai gazdasága a Bodrogon tuli erdőből elad 250 m. öl száraz hasáb-ölkáf. Értekezhetni O. lizskán Zombory Géza fisztfarfónál.

Vinczellér ajánkzik, mely Méltóságos Gróf Andrássy Tivadar ur szállóskai új szálló-telepein 10 évig működött Mathiasz János szálló igazgató ur keze alatt, jó bizonyítvánnyal ellátva. Czim: Szabó János vinczellér Szöllöske utolsó posta Ladmóc.

Köhögése megszűnik

a hirneves

Kaiser

mell-bonbons-jainak

használata után. Köhögés, rekedtség, katarus és elnyálkásodás ellen.

Biztos hatást

gyakorolnak az elismert és nagybecsült

Kaiser

Pfeffermünz-Caramellák

étvágyhiány, gyomorhajok, rosz és elromlott gyomornál. Egy csomag ára 20 kr. Kapható Kincsesy Péter gyógytárában S.-A.-Ujhelyben.

Eladó.

A leleszi prépostság tulajdonát képező S.-A.-Ujhelyben a Csalogány-utczában 450. ö. i. számú ház, mely áll 4 szoba, konyha, kamara és istállóból folyó évi február hó 7-ik napjának délelőtt 9 órájkor a helyszínén önkényten árverés utján el fog adatni.

Az árverési feltételek Klimó Sándor s.-a.-ujhelyi lakostól megudhatók.

Jászovári jószág kormányzóság.

Tk 5017/94. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a sárospataki közbirtokosság végrehajtónak, néhai Matisz András örökösei végrehajtást szenvedők elleni 626 frt 78 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén levő Sárospatak város határában fekvő az 5106/90. számú végzés folytán Sárospatakon 1891. évi június 9-én foganatosított végrehajtásról felvett jegyzőkönyvben összeirt alábbi nem telekkönyvezett ingatlanokra és pedig:

1. A sárospataki közbirtokossági közös erdőterületből néhai Matisz András hagyatékát képező és a fentebb érintett jegyzőkönyv 3. s. sz. alatt összeirt 136/48 aránytelek utáni faizási makkoltatási jog illetve erdőilletményre 200 frtban.

2. A sárospataki alsó határban az I. csoportban a tagosítási földkönyv 88. sorszáma alatt Matisz András és neje Ambrukó Anna részére kiadott és pedig 13/4 aránytelek arányában Matisz András hagyatékát, mint végrehajtást szenvedett és 7/8 telek arányában Ambrukó Anna tulajdonostársat illető az érintett végrehajtási jegyzőkönyv 4-ik tétele alatt összeirt 69. térképi számú Telez laposon lévő és az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó területre 200 frtban.

3. Ugyancsak a fentebb érintett 88. földkönyvi szám alatt kiadott 18909. §-al terjedelmű kamara Gerind nádas dűlőben fekvő legelőből a Matisz András hagyatékát illető 136/48 aránytelek utáni részre, vagyis 16545/50 ölnyi területre 262 forint 50 krajczárban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi február hó 21. (hnszonegyedik) napján d. e. 10 órákor Sárospatak város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át vagyis 20 forintot, illetve 20 forintot és 26 forint 25 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánat-

pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabvány elismervényt átszolgáltattani.

Egyszersmind mindazok, akik a lefoglalt javak iránt tulajdoni ayagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykeresetüket, vagy pedig a kik a vételárból kielégítési elsőbbséget igényelnek, elsőbbségi bejelentésüket az első ízben kitűzött árverési határnap előtt annál bizonyosabban bejelentsek, minthogy különben igényük figyelembe vétetni nem fog.

Az első ízben kitűzött árverési határnap előtt beadott igénykereset az árverés megtartására felfüggesztő hatálylyal bír. Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnál 1894. évi november hó 9-én.

Wieland, kir. törv. bír.

493. vh. szám. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alólrít kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. bíróság 36368/94. vh. elrendelő és a k.-helmezi kir. járásbíróság 1022/p. 94. számú kiküldött végzése által Walser Ferencz budapesti cégé javára Szentes község és társai ellen 144 frt 10 kr. hátrálékos tőke, ennek különböző időktől számítandó 6% kamatai és eddig összesen 45 frt 55 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 420 frtra becsült egy vízpuska és szarvasmarhából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladotnak.

Mely árverésnek a király-helmezi kir. járásbíróság 3149/94. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Szentes községében a községi bír. házánál leendő eszközzésére 1895. évi január hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Kelt Kir.-Helmezt, 1895. évi január hó 3. napján.

Szabó Lajos, kir. bir. végrehajtó.

HIRDETMÉNY.

A zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank részvényesei

folyó évi február 10-én d. e. 10 órakor

Sátoralja-Ujhelyben az intézet helyiségében tartandó

XXV. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívotnak.

T á r g y a k:

1. A közgyűlési elnök és a jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.
 2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
 3. A felügyelő bizottság jelentése.
 4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
 5. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény.
 6. Sorrendben kilépés és elhalálozás folytán 3 igazgatósági tag helyének választás utjáni betöltése.
 7. A felügyelő-bizottság egy rendes tagjának és esetleg egy póttagnak a választása.
- Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31-ik §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1895. január hó 11-én.

Az igazgatóság.

Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Köszönetet és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regényvel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egy szóval a „Képes Családi Lapok” a legizgalmasabb, a legélénkebb s mégis a legelőssébb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek esetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelen meg:

„Házmár és társa” regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; „Ujév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” kölfemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Mórtól; „Bál után” Mézáros Sándortól; „Az időről” szatíra Jámber Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” e. divat s „Regény”-melléklettel együtt
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatvány számot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, akik ez iránt — legelősszerűbben levelező-lapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr esomagoási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr esomagoási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr esomagoási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

**A „Képes Családi Lapok”
kiadóhivatala
Budapest, Vedász-utca 14 sz. saját házába**

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtás, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfájdalom, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Mária-czelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

S.-A. Ujhely: Kincsesy Péter és Éliássy Imre gyógyszerháza.

Kaponyán a Nemes László féle birtokban két rendbeli legelő, külön-külön 200 darab marhára nyári legeltetésre bérbé kiadó. — Ugyanott 30 öl száraz tüzifa eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos **Karácsonyi Mihály** Kaponyán.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi személyes továbbajánlásnak, — a kik a

Richter-féle Tinct. capsici comp. - t
(Horgony-Pain-Expellert)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — köszönhetik ezen igazán biztos hatású háziszert nagy elterjedését és általános kedveltségét. Ki a **Tinct. capsici comp. - t** (Horgony-Pain-Expellert) **köszvényénél, czúznál (tagzsággatásnál), keresztcsontfájásnál, fej- és fogfájásnál, csipfájdalomnál, fájdalomcsillapító bedörzsölésnek alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűlésnél is, mint leve-zető, elhárító szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult háziszertnek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógyszerárakban; Budapesten **Török József** gyógyszerháznál. — Csak a „Horgony” védjeggyel ellátott üvegek elfogadandók. Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüring.**

Orvosi tekintélyek által kitűnőnek elismerve!

Rheuma-szesz

biztos hatású külszer rheuma, csusz s a test bármilyenü zaggatásai és fájdalmai ellen.

Ára 1 korona.

Kapható a készítőnél és feltalálónál: **Widder Gvula** gyógyszerháznál **Kis-Szebenben.**

S.-A.-Ujhelyben: Kincsesy Péter

Szerencsen: Özv. Battáné,

Tokajban: Czigányi B.,

Homonnán: Szekerák Ambrus,

Varannón: Gál Sándor,

Sárospatakon: Dr. Rik Gusztávné,

N.-Mihályban: Tolvaj Imre gyógyszerházaiban s minden nagyobb gyógyszerárakban. Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntethetünk.